KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 28. juni 1974

til den nederlandske regering vedrørende »forslag til nogle artikler vedrørende gennemførelsen af forordningerne (EØF) nr. 517/72 og 516/72, der udgør en del af en mere omfattende ændring i bekendtgørelse om gennemførelse af loven af 1939 om personbefordring med motorkøretøjer« (Uitvoeringsbesluit Autovervoer Personen 1939)

(74/376/EØF)

1. Nederlandenes faste repræsentation har ved skrivelse af 5. juni 1973 givet Kommissionen meddelelse om forslag til en bekendtgørelse om ændringer i »bekendtgørelse om gennemførelse af loven af 1939 om personbefordring med motorkøretøjer« (Uitvoeringsbesluit Autovervoer Personen 1939).

Dette forslag til bekendtgørelse er senere blevet trukket tilbage af den nederlandske regering og erstattet af et nyt forslag, som er oversendt til Kommissionen af Nederlandenes faste repræsentation den 16. oktober 1973.

Denne meddelelse udgør en høring af Kommissionen i henhold til artikel 22, i Rådets forordning (EØF) nr. 517/72 af 28. februar 1972 om indførelse af fælles regler for rutekørsel og særlige former for rutekørsel med omnibusser mellem medlemsstaterne [1] og artikel 24, i Rådets forordning (EØF) nr. 516/72 af 28. februar 1972 om indførelse af fælles regler for pendulkørsel med omnibusser mellem medlemsstaterne [2].

Kommissionen konstaterer, at forslaget til bekendtgørelse har til formål at bringe bekendtgørelsen om gennemførelse af loven af 1939 om personbefordring med motorkøretøjer (Uitvoeringsbesluit Autovervoer Personen 1939) i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordninger (EØF) nr. 517/72 og (EØF) nr. 516/72 samt med Kommissionens forordning (EØF) nr. 1172/72.

Med henblik herpå er der fastsat visse foranstaltninger til gennemførelse af de ovennævnte fællesskabsforordninger.

2. Inden den går ind på enkelthederne i sin henstilling, ønsker Kommissionen at udtrykke sin beklagelse af, at den nederlandske regering ikke har overholdt de i de ovennævnte fællesskabsforordninger fastsatte tidsfrister for indførelse af gennemførelsesforanstaltningerne. I henhold til de pågældende bestemmelser i de nævnte forordninger burde de omhandlede foranstaltninger have været truffet inden den 1. oktober 1972.

3. Med hensyn til indholdet af det nederlandske forslag til bekendtgørelse henstiller Kommissionen følgende :

Den konstaterer, at :

— artikel 13, b), 1 gengiver indholdet af bestemmelserne i artikel 2, i forordning (EØF) nr. 517/72,

— artikel 13, b), 7 bestemmelserne i artikel 10, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 517/72,

— artikel 13, c) bestemmelserne i artikel 2, og i artikel 10, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 517/72,

— artikel 13, d), bestemmelserne i artikel 2, i forordning (EØF) nr. 516/72,

— artikel 13, h), 1 bestemmelserne i artikel 17, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 517/72,

— artikel 13, h), 2 bestemmelserne i artikel 17, i forordning (EØF) nr. 516/72.

I henhold til artikel 189, i traktaten gælder bestemmelserne i disse forordninger umiddelbart i medlemsstaterne ; i det foreliggende tilfælde er de gældende fra 1. januar 1973. Der er derfor ikke grund til at indpasse dem i nationale retsregler. En sådan indpasning ville i øvrigt kunne medføre fejltagelser med hensyn til selve fællesskabsforordningernes ikrafttræden og deres direkte anvendelse, samt være årsag til forskellig fortolkning af disse forordninger i medlemsstaterne. Selv delvis genoptagelse i en national retsregel af bestemmelser fra en fællesskabsforordning ville højst kunne tillades, hvis den var nødvendig for at gøre denne retsregel forståelig for brugerne.

Kommissionen henstiller derfor til den nederlandske regering i artikel 13 i forslaget til bekendtgørelse at lade de foranstaltninger bortfalde, som :

— gør rutekørsel afhængig af en tilladelse,

— fastsætter de forpligtelser, der påhviler en transportør over for offentligheden og de berørte passagerer, når han har til hensigt at indstille driften af en rute,

— gør særlige former for rutekørsel afhængig af en tilladelse og fastsætter de forpligtelser, der påhviler en transportør over for offentligheden og de berørte passagerer, når han har til hensigt at indstille driften af en særlig rute,

[1] EFT nr. L 67 af 20. 3. 1972, s. 19.
[2] EFT nr. L 67 af 20. 3. 1972, s. 13.

— gør pendulkørsel afhængig af en tilladelse,
— fastsætter, hvilke dokumenter der skal medføres i køretøjer, der udfører rutekørsel,
— fastsætter, hvilke dokumenter der skal medføres i køretøjer, der udfører pendulkørsel,

idet alle disse bestemmelser allerede er fastsat i de pågældende fællesskabsforordninger.

4. Kommissionen gør opmærksom på, efter bortfaldelsen af de ovennævnte foranstaltninger, at forslaget til bekendtgørelse ikke omfatter nogen bestemmelse om de særlige sanktioner, der skal gælde i tilfælde af overtrædelse af forordningerne (EØF) nr. 517/72 og (EØF) nr. 516/72.

Kommissionen henstiller derfor til den nederlandske regering at afhjælpe denne mangel i overensstemmelse med de respektive bestemmelser i artiklerne 22 og 24 i de ovennævnte forordninger.

5. I artikel 13, b), stk. 5, er der fastsat bestemmelser for overdragelse af en tilladelse til rutekørsel, men artiklen indeholder ingen bestemmelser om overdragelse af driften af en rute. Det er Kommissionens opfattelse, at den kendsgerning, at overdragelse af driften af en rute ikke er mulig, fordi en sådan mulighed ikke er forudset i den nederlandske lovgivning, bør komme tydeligt til udtryk i gennemførelsesbestemmelserne.

Kommissionen henstiller derfor til den nederlandske regering i gennemførelsesbestemmelserne at påpege, at der ikke kan ske overdragelse af driften af en rute.

6. Kommissionen konstaterer, at de øvrige bestemmelser, der er fastsat i forslaget til kongelig bekendtgørelse svarer til de forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne i henhold til de her omhandlede fællesskabsforordninger.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juni 1974.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand